

Tyre the Island [https://en.wikipedia.org/wiki/Siege_of_Tyre_\(332_BC\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Siege_of_Tyre_(332_BC))

5:27 Who is doing the work?

1. The problem

- Melachim I 5:27-28 A tax upon the Jews
- Divrei haYamim I 22:2, Divrei haYamim II 2:16-17 Foreigners
- Melachim I 9:20-23, Divrei haYamim II 8:7-10 Canaanites

2. Radak to Melachim I 5:27

...כמשפט המלוכה כמו שנאמר "ואתם תהיו לו לעבדים. (שמואל א ח:יז)"

...As per the laws of the king, as Shemuel I 8:17 says, "And you will be slaves to him."

3. Abarbanel to Melachim I 5:29

וספר בדברי הימים שאלה כלם החוצבים והנושאים היו גרים, וידמה שהיו מהגבעונים לא מגרי הצדק אשר בישראל, כי הגבעונים נתישבו בתוך בני ישראל ויתן אותם יהושע חוטבי עצים ושואבי מים לבית ד' כמו שנזכר בספרו (יהושע ט' כ"ז), ושאל המלך ע"ה השמידם מהתיצב בכל גבול ישראל ועל זה מתו שבעה בני שאול (שמו' ב' כ"א) ואז שבו הגבעונים להתישב בארץ ישראל, ולפי שהיו חייבים לחטוב עצים ולשאוב מים לבית ד', מפני זה ראו שהיה מוטל עליהם לעשות זאת המלאכה, ואין ספק שהסכימו הם לעשותה ברצונם.

And it told in Divrei haYamim that all of these miners and porters were foreigners. It appears that they were of the Givonim, not righteous converts to Israel, for the Givonim settled among the Jews and Yehoshua made them wood-choppers and water-drawers for the house of Gd, as recorded in his book. And King Shaul drove them out of the borders of Israel, for which seven of his descendants died (Shemuel II 21). Then the Givonim returned to live in Israel. And because they were required to chop wood and draw water for the house of Gd, therefore they saw that it was upon them to perform this work. There is no doubt that they agreed to do this, willingly.

4. Rabbi Amnon Bazak, פרק ה'

דומה שאף בפרשתנו יש מקום לדון את מעשיו של שלמה על שם סופם. על ספָה של חלוקת הממלכה ביקשו העם מרחבעם: "אָבִיךָ הַקִּשָּׁה אֶת עֲלֵנוּ וְאַתָּה עָתָה הַקֵּל מֵעֲבֹדֶת אָבִיךָ הַקִּשָּׁה וּמַעֲלֵוּ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר נָתַן עָלֵינוּ" (י"ב ד). מסתבר שראשיתה של תחושה קשה זו הייתה כאן דווקא, בפעולה שהיוותה את השיא של מלכות שלמה...

It appears that even in our portion there is room to judge Solomon's deeds for their results. At the cusp of the division of the monarchy, the nation asked of Rechavam, "Your father made our yoke tough. You, now, be more lenient than the service of your tough father and the heavy yoke he placed upon us." Logically, the beginning of this harsh feeling was here, specifically, in the act that should have been the height of Solomon's reign...

5. Rabbi Yitzchak Levi, מלכות שלמה בירושלים (ב) בית ד' (ב)

במקדש, לעומת זאת, בולט הצד המלכותי והממלכתי. עם ישראל כבר התייצב במדינתו וכונן מלוכה, ובניין המקדש נעשה כחלק מן המצוות הממלכתיות (לאחר העמדת מלך והכרתת עמלק). על אופיו הממלכתי-מלכותי של בניין המקדש יעידו גם הקשרים שהתנהלו עם מדינות שכנות סביב עניין זה (ראה מל"א ה', טז-לב). העם עצמו אינו קרוב כלל לעניין המקדש: הלוא בתקופת שילה הייתה בארץ עבודה זרה, וגם בהיות הבמה הגדולה בנוב ובגבעון והארון בקריית יערים ובעיר דוד לא מצאנו התעניינות מיוחדת של העם במקומות אלו. המלך הוא היוזם, המארגן והמבצע את בניין המקדש, ושותפות העם היא בעיקרה במס שהוא מעלה מהם. וגם לעתיד לבוא "המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה ובונה המקדש" (רמב"ם הלכות מלכים פי"א ה"א).

In the Sanctuary, on the other hand, the royal and empiric aspect stands out. The nation of Israel is already established in its country and the monarchy is established, and the construction of the Sanctuary is performed as one of the royal mitzvot (after establishing a king and destroying Amalek). The ties formed with neighbouring nations for this purpose also testify regarding the royal/empire aspect of the building of the Sanctuary. The nation itself is not close to the matters of the Sanctuary. In the time of Shiloh there was idolatry in the land, and also when there was a major altar in Nov and Givon, and the Ark was in Kiryat Yearim and Ir David, we don't find any special interest of the nation in these places. The king was the planner, organizer and executor of the building of the Sanctuary, and the nation's role was primarily in the tax he collected from them. Also in the future, "The king, Mashiach [or: the anointed king] will stand and restore the reign of David to its old, first power, building the Beit haMikdash." (Rambam, Laws of Kings 11:1)

Non-comprehensive review questions from Perek 5

- 1) Why does the text expand at length on the wealth and resources of King Solomon's reign?
- 2) What warning sign do we see in Solomon's great reign?
- 3) Why does the text describe Solomon's wisdom in Chapter 5, where it presents his wealth?
- 4) What was the wisdom of Egypt and Kedem?
- 5) Why don't we have thousands of lessons from Solomon?
- 6) Why is King David prevented from building the Beit haMikdash, while King Solomon can build it?
- 7) Why do we record King Solomon's pact with King Chiram?
- 8) What two meanings of "Levanon" do we find in the Torah, besides "Lebanon"?
- 9) What problems do we see in King Solomon's use of a labour tax to build the Beit haMikdash?

Outline of Perek 6

6:1	Construction is underway!
6:2-10	The outer structure of the Beit haMikdash
6:11-13	A Divine message of support/warning
6:14-22	Cedar woodwork in the Beit haMikdash
6:23-28	Special keruvim
6:29-36	More woodwork in the Beit haMikdash
6:37-38	Seven years later, the building is complete

6:1 Counting from the Exodus?

6. Abarbanel to Melachim I 6:1

ולמה לא מנה לבריאת העולם ולא למעמד בין הבתרים? וכפי האמת והנכון לא היה ראוי למנות כי אם למלכות שלמה על ישראל, כי בכל הספורים לא ימנו הדברים כי אם אל שנות המלכים לא ליציאת מצרים.

Why didn't it count from Creation, or from the Covenant Between the Pieces? According to what is true and right, it should only have counted from the reign of Solomon over Israel, for in all of the stories events are counted only by the years of the kings, not the emergence from Egypt.

7. Talmud Yerushalmi, Rosh HaShanah 1:1

תני שמואל ופליג: [שמות יט א] "בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים" – מיכן שמונין חדשים ליציאת מצרים. אין לי אלא חדשים, שנים מנין? [במדבר ט א] "וידבר ד' אל משה במדבר סיני בשנה השנית." אין לי אלא לאותו הזמן, לאחר הזמן הזה מנין? [שם לג לח] "בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים." אין לי אלא לשעה, לדורות מנין? [מלכים א ו א] "ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים וגו'." משבנה הבית התחילו מונין לבנינו...

Shemuel taught and disagreed [with the idea that biblical text requires a particular dating system]: "In the third month from when Bnei Yisrael left Egypt" – we see from here that we count months from the emergence from Egypt. I would only know about months; how do we know about years? "And Gd spoke to Moshe in the Sinai Desert in the second year." I would only know about that era; how do we know this continues later? "In the fortieth year from when Bnei Yisrael left Egypt." I would only know about that time; how do we know for future generations? Melachim I 6:1... When the House was built, they began counting from its construction...

8. Rabbi Yissachar Tamar, Alei Tamar to Yerushalmi Rosh HaShanah 1:1

דעת הירושלמי שהיו מונים ליצי"מ עד בנין הבית והוא כדעת המכילתא בפרשת בחדש השלישי... ולשון הספרי שם, באו לארץ התחילו מונים לביאתו...

The view of the Jerusalem Talmud is that they counted from the emergence from Egypt until construction of the House, which is the view of the Mechilta on *BaChodesh haShelishi*... The Sifri there says: When they entered the land, they began counting from entering it...

9. Rabbi Moshe Margalit, Pnei Moshe to Yerushalmi Rosh HaShanah 1:1

...ובדין הוא כך דמכיון שיציאת מצרים היתה תחלת מלכותן של ישראל שאם לא כן היינו משועבדים לפיכך נעשה זכר ליציאת מצרים שכל מלך ממלכי ישראל מונין לו מניסן ולמלכי אומות העולם מונין להן מתשרי.

... It's logical, that since the emergence from Egypt was the start of Jewish monarchy, for without it we would have been enslaved, therefore it became a memorial to the emergence from Egypt, that we count for every Jewish king from Nisan, and for non-Jewish kings we count from Tishrei.

10. Abarbanel to Melachim I 6:1

שכאשר יצאו בני ישראל ממצרים בנו המשכן, ומשם עד בנין הבית אשר עשה שלמה עברו מהשנים שמונים שנה וארבע מאות שנה, ומשם גם כן עד שמונים שנה וארבע מאות שנה אחרות נבנה בית האלקים פעם אחרת על יד זרובבל... וכמו שהבית אשר בנה שלמה, מצד הפועל ומצד הפועל, ר"ל מצד קדושת הבית ומצד שלמות שלמה שהיה הבונה והפועל אותו, היו למטה בקדושה ובאלקות לאין שעור מהמשכן אשר עשה משה מפאת קדושתו וקדושת משה רע"ה, ככה באותו ערך היה בנין בית שני וזרובבל הבונה אותו למטה בקדושה ובדבקות ורוח הקדש מהבנין אשר עשה שלמה. מה גדלו מעשיך ד' מאד עמקו מחשבותיך, שהסכמת על מעשה שלשה בתים אשר עשה משה ושלמה וזרובבל, וזמן שוה ומתדמה היה מהאחד לאחד, והיו שלשתם בירידה מוחשת מהרוחניות והקדוש' והאלקות ובערך מתדמה זה מזה מהירידה...
For when Bnei Yisrael left Egypt, they built the Mishkan. From then until construction of the House which Solomon built, 480 years passed. And from then, as well, another 480 years passed until the House of Gd was again built, by Zerubavel... And just as the House that Solomon built, in terms of the act and in terms of the actor – meaning, the sanctity of the House and the perfection of Solomon, who built and created it – was immeasurably lower in holiness and godliness than that Mishkan which Moshe made, with its holiness and the holiness of Moshe Rabbeinu, so, too, in that same ratio, the construction of the second House, and Zerubavel who built it, were lower in holiness and closeness [to Gd] and Divine inspiration than the building Solomon made. How great are Your deeds, Gd; Your plans are deep! You agreed to the deeds of three Houses made by Moshe, Solomon and Zerubavel, and they had an equal and similar time for each one – [even though] the three of them had a recognizable descent in spirituality, holiness and godliness, and in similar ratios of descent...

11. Talmud, Rosh HaShanah 11a

רבי יהושע אומר: מנין שבניסן נולדו אבות? שנאמר "ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו" – בירח שנולדו בו זיותני עולם. והכתיב "בירח האתנים"? התם דתקיפי במצות. ואידך נמי הכתיב "בחדש זו"? ההוא דאית ביה זיוא לאילני.

Rabbi Yehoshua said: How do we know that the Avot were born in Nisan? Melachim I 6:1 says, "And it was... in the month of Ziv" – the season when the world's radiant ones [*zivtanei olam*] were born. But it also says, "In the month of Eitanim!" That is because the month is strong in mitzvot. How does the other view explain the text, "in the month of Ziv"? The [month] in which the trees are radiant.

12. Rabbi Amnon Bazak, פרק ו (1) – בניין המקדש

יש בפרקי המקדש תופעה ייחודית במה שנוגע לשמות החודשים: מלבד כינוייהם הקבועים במספר סודר (החודש השני, החודש השלישי וכו'), בפרקי המקדש ניתנים להם גם שמות ייחודיים... שמות עבריים אלו אינם נזכרים בשום מקום אחר במקרא. חודשי בניית המקדש זכו לשמות משל עצמם, ודומה שיש בזה חגיגות מיוחדות: כביכול נוצר לוח שנה ייחודי לתקופה זו בלבד.

There is, in the chapters of the Sanctuary, a unique manifestation regarding the names of the months. Aside from their names set by numerical order (the second month, the third month, etc.), in the chapters of the Sanctuary they are also given unique names... These Hebrew names are not mentioned anywhere else in Scripture. The months of building the Sanctuary acquired independent names; it appears that this indicates special celebration, as though a special annual calendar was formed for this season, alone.

6:2 Who designed the Beit haMikdash? When? Why is it different from the Mishkan?

13. Divrei haYamim I 28:11-19

(יא) וימתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתי וגגותיו ועלייתיו וחדריו הפנימיים... (יג) ולמחלקות הפהגים והלונים ולכל מלאכת עבודת בית ד'... (יד) לנהב במשקל לנהב לכל כלי עבודה... (טו) ומשקל למנרות הנהב ונרותיהם ונהב... (יז) והמזלגות והמזרקות והקשות ונהב טהור... (יח) ולמזבח הקטרת ונהב... (יט) הפל בכתב מיד ד' עלי השפיל פל מלאכות התבנית:

14. Midrash Shemuel 15:3

"ועתה התיצבו ואשפטה אתכם וגו'" (ש"א יב:ז), רבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק: מגלת בית המקדש שמסר הקב"ה למשה בעמידה, הדא הוא דכתיב "ואתה פה עמוד עמדי" (דברים ה:כח), עמד משה ומסרה ליהושע בעמידה, [הדא הוא דכתיב] "קרא את יהושע והתיצבו וגו'" (שם לא:יד), עמד יהושע ומסרה לזקנים בעמידה, [הדא הוא דכתיב] "ויאסוף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה [וגו']

ויתיצבו לפני האלקים" (יהושע כד:א), עמדו זקנים ומסרוהו לנביאים בעמידה, [הדא הוא דכתיב] "ועתה התיצבו וגו'", עמדו נביאים ומסרוהו לדוד בעמידה ולית לה קריה, עמד דוד ומסרה לשלמה בנו בעמידה "ואתה ד' חנני והקימני ואשלמה להם" (תהלים מא:יא). "הכל בכתב" (דה"א כח:יט), מלמד שנתנה במסורת, "עלי השכיל" מלמד שנתנה ברוח הקודש...

"And now, stand and I will judge with you" – Rabbi Yirmiyah cited Rabbi Shemuel bar Rav Yitzchak: This is the scroll of the Beit haMikdash that Gd gave Moshe while [Moshe] stood, as Devarim 5:28 says, "And now, you, stand with Me." Moshe stood and gave it to Yehoshua while standing [as Devarim 31:14 says], "Call Yehoshua, and stand, etc." Yehoshua stood and gave it to the elders while standing [as Yehoshua 24:1 says], "And Yehoshua gathered all of the tribes of Israel to Shechem... And they stood before Gd." The Sages stood and gave it to the prophets while standing [as it says], "And now, stand, etc." The prophets stood and gave it to David while standing, and there is no verse. David stood and gave it to his son Solomon, "And You, Gd, show me favour and raise me up and I will complete it for them." "All in writing (Divrei haYamim I 28:19)" – This teaches it was given by tradition. "He gave me insight" – This teaches that it was given with Divine inspiration.

15. Talmud, Eruvin 104a

תנן "בוזקין מלח על גבי הכבש בשביל שלא יחליקו" ... אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי, האי מלח היכי דמי? אי דמבטליה קא מוסיף אבנין (וכתיב "הכל בכתב מיד ד' עלי השכיל"), ואי דלא קא מבטליה קא הויא חציצה!...

We learned in a mishnah: "They crush salt on the ramp, so that they don't slip"... Rav Acha breih d'Rava said to Rav Ashi: How is this salt placed? If they abandon it, they are adding to the building (and it is written, 'All in writing from the Hand of Gd, He gave me insight')! If they do not abandon it, it is an interruption!...

16. Talmud Yerushalmi, Megillah 1:1

מגילה שמסר שמואל לדוד ניתנה להידרש. מה טעמא? "הכל בכתב" זו המסורת, "מיד ד'" זו רוח"ק, "עלי השכיל" מיכן שניתנה להידרש.

17. Rashi to Shemot 20:20

אלהי כסף - בא להזהיר על הכרובים שאתה עושה לעמוד 'אתי', שלא יהיו של כסף, שאם שניתם לעשותם של כסף הרי הן לפני כאלהות: ואלהי זהב - בא להזהיר שלא יוסיף על שנים, שאם עשית ארבעה, הרי הן לפני כאלהי זהב:

18. Shemuel II 8:7-11, 24:18-25

(ז) וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עַבְדֵי הַדְּדַעְזֹר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלַם: (ח) וּמִבְּטָח וּמִבְּרַמֵי עָרֵי הַדְּדַעְזֹר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד: ט) וַיִּשְׁמַע תְּעִי מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִפָּה דָּוִד אֶת כָּל חֵיל הַדְּדַעְזֹר: י) וַיִּשְׁלַח תְּעִי אֶת יוֹרָם בְּנוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְשֹׂאֵל לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בְּהַדְּדַעְזֹר וַיִּפְּחוּ כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת תְּעִי הִזָּה הַדְּדַעְזֹר וּבָיְדוּ הָיוּ כָּלֵי כֶסֶף וְכָלֵי זָהָב וְכָלֵי נְחֹשֶׁת: יא) גַּם אֹתָם הַקַּדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַד' עִם הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הַקַּדִּישׁ מִכָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כָּבַשׁ:

יב) וַיָּבֵא גַד אֶל דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקָם לַד' מִזְבֵּחַ בְּגֵרֹן אֲרֹנָה הַיְבֹסִי: יט) וַיַּעַל דָּוִד כְּדָבָר גַּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה ד': ... (כד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אֲרֹנָה לֹא כִּי קָנוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לַד' אֱלֹקֵי עֲלוֹת חֲנָם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת הַגֵּרֹן וְאֶת הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: (כה) וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַד' וַיַּעַל עֲלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֶר ד' לְאַרְצָךְ וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

19. Targum Yonatan to Shemuel II 21:19

וַהֲנִית עוֹד קָרְבָא בְּגוֹב עִם פְּלִשְׁתֵּי וַיִּקְטַל דָּוִד בַּר יִשִׁי מְחֵי פְרוֹקַת בֵּית מַקְדָּשָׁא דְמַבִּית לְחָם יַת גְּלִית גַּתָּא וְאַעָא דְמוֹרְנִיתִיה כְּאַכְסֵן דְגֵרְדָּאִין: And there was another battle with the Philistines in Gov, and David son of Yishai, weaver of the curtain of the Temple, from Bethlehem, killed Goliath of Gat, and the wood of his spear was like a weaver's bar.

20. Abarbanel, Introduction to Shemuel

מה שצוה על בנין הבית לשלמה בנו ולכל ישראל ותבנית המלאכה אשר נתן לשלמה ומספר הלויים ומחלקותם למשמרות לעבודת המקדש וכל שאר הדברים אשר זכר מענין הבית לא ראה הנביא לזכרם הנה, לפי שראה ליחס כל בנין הבית לשלמה בנו ולא ראה ליחס לדוד הבנין, לא בפועל ולא בצווי ובהכנה, לפי שהקל ית' רצה שיהיה הבית נבנה ע"י שלמה...

The prophet did not see fit to mention the instruction of building the Beit haMikdash for Solomon his son and all Israel, and the form of the work assigned to Solomon, and the number of Levites and their division into shifts for the work in the Beit haMikdash, and the other items mentioned regarding the Beit haMikdash, because he saw fit to ascribe the entire construction of the Beit haMikdash to Solomon his son, not to David, not in deed, instruction or preparation, because Gd desired that it be built via Solomon...